

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/27

URBROJ: 65-21-08

Zagreb, 1. srpnja 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/27*65-21-08**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 1. srpnja 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Mariju Pletikosu i Margaretu Maderić.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/05
URBROJ: 50301-04/25-21-13

Zagreb, 1. srpnja 2021.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Mariju Pletikosu i Margaretu Mađerić.

REPUBLICA HRVATSKA
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković
VLADA ZAGREB
REPUBLIKE HRVATSKE

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O VOLONTERSTVU**

Zagreb, srpanj 2021.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VOLONTERSTVU

Članak 1.

U Zakonu o volonterstvu („Narodne novine“, br. 58/07. i 22/13.), u članku 1. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na obavljanje usluga ili aktivnosti čije je obavljanje organizirano na način uređen ovim Zakonom.“

Članak 2.

Članak 1.a mijenja se i glasi:

„Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.).“

Članak 3.

U članku 3. stavku 1. riječi: „za zajedničku dobrobit“ zamjenjuju se riječju: „zajednice“.

Stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječi: „na tjednoj osnovi“ zamjenjuju se riječima: „najmanje dva puta mjesečno“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Volontiranje poslovnog subjekta je volontiranje koje poslovni subjekt, koji posluje s ciljem stjecanja dobiti, provodi za dobrobit zajednice, obvezno u suradnji s organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona, a koje njegovi zaposlenici obavljaju dobrovoljno i koje ne predstavlja njihovu radnu obvezu.

(6) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.“

Članak 4.

Članak 4. briše se.

Članak 5.

U članku 5. stavku 1. podstavku 8. točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se podstavak 9. koji glasi:

„- odrađivanje pripravničkog staža i drugi oblici osposobljavanja osoba koje se prvi put zapošljavaju u zanimanju za koje su se školovale, odnosno koje na taj način stječu radno iskustvo koje je zakonom ili drugim propisom utvrđeno kao uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta zanimanja za koje su se školovale.“

Članak 6.

U članku 6. stavku 2. riječi: „Maloljetna volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječima: „Maloljetni volonter“.

Članak 7.

U članku 7. stavku 2. riječi: „i fundacija“ brišu se.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Organizator volontiranja izrađuje program volontiranja kojim utvrđuje potrebu za uključivanjem volontera, vrstu aktivnosti, odnosno usluga, način i postupke pružanja tih usluga te druge elemente od važnosti za provedbu programa volontiranja.“

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Za provedbu programa volontiranja organizator volontiranja je u okviru svoje organizacije dužan odrediti koordinatora volontera koji je zadužen za učinkovito upravljanje programom volontiranja pri čemu: nadgleda uključivanje volontera u organizaciju, osigurava kvalitetu procesa upravljanja volonterima, usmjerava interakciju između volontera i svih unutarnjih i vanjskih dionika organizacije, te je odgovoran za dokumentiranje i osiguranje priznanja volonterskog doprinosa u postizanju ciljeva organizatora volontiranja.“

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Dosadašnji stavak 7. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Pri provođenju programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja za određivanje pojma organizatora volontiranja i drugih pojmova vezanih uz volontiranje mjerodavna su i odgovarajuća programska pravila.“

Članak 8.

U članku 8. riječi: „Korisnica ili korisnik“ zamjenjuju se riječju: „Korisnik“.

Članak 9.

Iza članka 8. dodaje se članak 8.a koji glasi:

„Članak 8.a

(1) Program volonterskog centra je program kroz koji organizacije civilnoga društva posreduju između volontera, organizatora volontiranja i zajednice, pružajući potporu u organiziranju, koordiniranju i provedbi volonterskih aktivnosti, pružaju relevantne informacije iz područja volonterstva i promiču vrijednosti volontiranja, provode izobrazbu iz područja upravljanja volonterskim programom, promoviraju primjere dobre prakse te poduzimaju druge aktivnosti s ciljem jačanja volonterstva u zajednici u kojoj djeluju.

(2) Sredstva za provedbu programa volonterskih centara osiguravaju se u državnom proračunu u financijskom planu tijela državne uprave nadležnog za volonterstvo, a raspodjeljuju temeljem propisa kojim se određuju kriteriji, mjerila i postupci financiranja i ugovaranja programa i projekata od interesa za opće dobro koje provode udruge.“.

Članak 10.

U članku 9. stavku 1. riječi: „same volonterke ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

U stavku 2. riječi: „volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječju: „volonter“.

Članak 11.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja.

(2) U slučaju volontiranja s korisnicima iz stavka 1. ovoga članka, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.

(3) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:

- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva
- osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno zakonu kojim se uređuju kaznena djela i kaznenopravne sankcije
- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela

protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu

- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu
- osobama prema kojima je izrećena prekršajnoppravna sankcija propisana zakonom kojim se uređuje zaštita od nasilja u obitelji.

(4) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom ćitavog vremena volontiranja.

(6) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 3. ovoga članka.“.

Ćlanak 12.

Ćlanak 11. mijenja se i glasi:

„(1) Zabranjeno je volontiranje kojim se u cijelosti zamjenjuje rad koji obavljaju radnici zaposleni u skladu sa zakonom kojim se uređuju radni odnosi.

(2) Nije dopušteno volontiranje u trajanju duljem od 38 sati tjedno u razdoblju duljem od tri mjeseca bez prekida od najmanje tri mjeseca, kao ni dugotrajno ili kontinuirano izvršavanje volonterskih poslova koji bi inaće predstavljali naplatne ugovorne odnose.

(3) Iznimno, volontiranje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dopušteno je u slučaju nastanka posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje može ugroziti ili ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, narušava gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, a slijedom kojeg su na određenom području aktivirane operativne snage sustava civilne zaštite, sukladno posebnom propisu.

(4) Zabranjeno je volontere iskorištavati i zloupotrebjavati u svrhu stjecanja ili povećanja profita ili stjecanja osobne koristi.“.

Ćlanak 13.

Ćlanak 12. mijenja se i glasi:

„(1) Dijete koje je navršilo 15 godina života (u daljnjem tekstu: maloljetni volonter) može sklopiti ugovor o volontiranju i volontirati samo uz pisanu suglasnost zakonskog zastupnika.

(2) Maloljetni volonter smije volontirati isključivo na aktivnostima ili pružanjem usluga primjerenim njegovoj dobi, tjelesnom, psihičkom i moralnom stupnju razvoja i vještinama koje ne predstavljaju rizik za njegovo zdravlje, razvoj i uspjeh u izvršavanju školskih obveza.

(3) Volontiranje maloljetnog volontera obavlja se uz obvezni nadzor i podršku organizatora volontiranja, korisnika volontiranja, zakonskog zastupnika maloljetnog volontera te drugih odraslih osoba.

(4) Organizator volontiranja mora osobitu pažnju posvetiti zaštiti dobrobiti, zdravlja, čudoređa maloljetnog volontera te osigurati odgovarajuće uvjete prikladne njegovoj dobi te nadzor i podršku stručne osobe.

(5) Maloljetni volonter ne smije biti izložen:

- volontiranju izvan granica Republike Hrvatske bez suglasnosti zakonskog zastupnika te bez pratnje zakonskog zastupnika ili organizatora volontiranja
- volontiranju povezanom s teškim tjelesnim naporom ili rizicima koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti njihov život, zdravlje, čudoređe, razvoj ili izvršavanje školskih obveza.

(6) Maloljetni volonter ima sva prava volontera određena ovim Zakonom.

(7) Maloljetni volonter može prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje zakonskog zastupnika.“.

Članak 14.

Članak 13. mijenja se i glasi:

„(1) Dijete koje nije navršilo 15 godina života (u daljnjem tekstu: dijete volonter) može biti uključeno u obavljanje odgojno obrazovnih volonterskih aktivnosti kao aktivnosti usmjerenih zajedničkom dobru i odgoju za volontiranje samo u svrhu odgoja i obrazovanja na način koji pridonosi njegovu razvoju i socijalizaciji i ako je organizator volontiranja odgojno-obrazovna ustanova, ustanova socijalne skrbi ili druga pravna osoba koja organizira volontiranje u odgojne i obrazovne svrhe uz suglasnost nadležnih tijela državne uprave, odgojno-obrazovnih ustanova ili ustanova socijalne skrbi ili koja za provođenje aktivnosti odgoja za volontiranje ima sklopljen sporazum s nadležnim tijelom iz područja obrazovanja.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka organizator volontiranja obvezno pribavlja pisanu suglasnost zakonskog zastupnika djeteta volontera.

(3) Djetetu volonteru nije dopušteno obavljati volonterske aktivnosti ili usluge u razdoblju između 23 sata i 6 sati.

(4) Dijete volonter može prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje zakonskog zastupnika.

(5) Kada odgojno-obrazovna ustanova provodi odgoj za volontiranje u suradnji s neprofitnom pravnom osobom koja u tu svrhu nema sklopljen sporazum s nadležnim tijelom iz područja obrazovanja, dužna je po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osobi ovlaštenoj za zastupanje neprofitne pravne osobe nije izrečena sigurnosna mjera iz članka 10. stavka 3. podstavaka 1. i

2. ovoga Zakona, da nije osuđena za kaznena djela iz članka 10. stavka 3. podstavaka 3. i 4. ovoga Zakona, da se protiv nje ne vodi kazneni postupak za ta kaznena djela i da joj nije izrečena prekršajno pravna sankcija za nasilje u obitelji.

(6) Osoba ovlaštena za zastupanje neprofitne pravne osobe dužna je odgojno-obrazovnoj ustanovi dostaviti popis osoba odgovornih za koordinaciju i provođenje aktivnosti u okviru neprofitne pravne osobe.

(7) Ako zadaci osoba iz stavka 6. ovoga članka vezani uz provođenje aktivnosti odgoja za volontiranje uključuju kontakt s djetetom volonterom, odgojno-obrazovna ustanova dužna je prije početka provođenja aktivnosti pribaviti dokaz iz stavka 5. ovoga članka i za te osobe, uz njihovu suglasnost.“.

Članak 15.

U članku 14. stavku 1. iza riječi: „stanovništva“ dodaju se riječi: „i osoba u riziku od socijalne isključenosti“.

Stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(3) Za osobu lišene poslovne sposobnosti u dijelu samostalnog poduzimanja radnji koje se odnose na sklapanje ugovora, ugovor o volontiranju sklapa skrbnik u pisanom obliku uz uvažavanje mišljenja volontera štićenika.

(4) Kada volontiranje prelazi opseg poslovne sposobnosti osobe lišene poslovne sposobnosti ta osoba može prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje skrbnika.“.

Članak 16.

U članku 15. stavku 1. riječi: „Volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječju: „Volonter“.

U stavku 2. podstavku 7. riječi: „volonterke ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

Podstavak 8. mijenja se i glasi:

„- dnevnicu za putovanja isplaćena volonterima, uz uvjet da iznos dnevnice ne premašuje iznos dnevnice propisane za državne službenike,“.

U podstavku 11. iza riječi: „volontiranje“ dodaju se riječi: „i drugih nagrada za volontiranje koje ne isplaćuje organizator volontiranja“.

Članak 17.

U članku 16. stavku 1. riječi: „volonterke ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

U stavku 2. riječi: „volonterke ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

Članak 18.

U članku 17. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Stranci i osobe kojima je odobrena međunarodna zaštita mogu volontirati u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje ulazak, kretanje, boravak i pravo na rad stranaca u Republici Hrvatskoj, zakona kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom i drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama.“.

U stavku 5. riječi: „volonterka strankinja ili volonter stranac“ zamjenjuju se riječima: „volonter stranac“.

Članak 19.

U članku 18. stavku 1. riječ: „središnje“ briše se.

Članak 20.

U članku 19. podstavku 5. riječ: „volontera“ zamjenjuje se riječju: „volontiranja“.

U podstavku 6. riječi: „radi razvoja“ zamjenjuju se riječima: „usmjerene razvoju“.

Članak 21.

U članku 20. riječ: „središnjim“ briše se.

Članak 22.

Članak 21. mijenja se i glasi:

„(1) Odbor ima 21 člana, a svaki član ima zamjenika.

(2) Odbor čine:

- predstavnik Nadležnog tijela
- predstavnik Ureda za udruge
- predstavnik Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina
- predstavnik Nacionalne zaklade za razvoj civilnoga društva
- predstavnik tijela državne uprave nadležnog za obrazovanje
- predstavnik tijela državne uprave nadležnog za zdravstvo
- predstavnik tijela državne uprave nadležnog za mlade
- predstavnik tijela državne uprave nadležnog za civilnu zaštitu
- predstavnik tijela državne uprave nadležnog za turizam i sport
- predstavnik Agencije za mobilnost i programe Europske unije

- osam predstavnika organizatora volontiranja i/ili organizacija civilnoga društva koje se bave razvojem volonterstva
- tri nezavisna stručnjaka koji se bave volonterstvom i civilnim društvom na prijedlog jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.“.

Članak 23.

Članak 22. mijenja se i glasi:

„(1) Članove i zamjenike članova Odbora imenuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Članovi Odbora i njihovi zamjenici imenuju se na rok od četiri godine i mogu biti ponovno imenovani.

(3) Kriterije za izbor i način izbora predstavnika organizatora volontiranja i/ili organizacija civilnoga društva koje se bave razvojem volonterstva i predstavnika nezavisnih stručnjaka koji se bave volonterstvom i civilnim društvom na prijedlog jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odredit će čelnik Nadležnog tijela odlukom.

(4) Članovi Odbora biraju predsjednika većinom glasova svih članova Odbora.

(5) Predstavnik Nadležnog tijela ujedno je i potpredsjednik Odbora.

(6) Članovi Odbora koji nisu zaposlenici tijela državne uprave, ureda Vlade Republike Hrvatske, javnih ustanova, pravosudnih tijela i drugih pravnih osoba koje se prvenstveno financiraju iz sredstava državnog proračuna imaju pravo na naknadu opravdanih troškova nastalih sudjelovanjem u radu Odbora.

(7) Odbor donosi Poslovnik o radu na prvoj sjednici i Akcijski plan djelovanja za mandatno razdoblje.“.

Članak 24.

U članku 25. stavku 1. riječi: „volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječju: „volonter“.

Članak 25.

U članku 26. stavku 3. podstavku 5. riječi: „potpuno ili djelomice“ brišu se.

U podstavku 6. riječi: „volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječju: „volonter“.

Članak 26.

U članku 27. stavku 2. riječi: „potpuno ili djelomice“ brišu se.

U stavku 3. riječi: „potpuno ili djelomice“ brišu se.

Članak 27.

U članku 28. podstavci 1. i 2. brišu se.

U dosadašnjem podstavku 3. koji postaje podstavak 1. riječi: „volonterke ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

Dosadašnji podstavci 4. do 10. postaju podstavci 2. do 8.

Članak 28.

U članku 29. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Volonter, odnosno njegov zakonski zastupnik uvijek može jednostrano raskinuti ugovor o volontiranju i prestati volontirati, osim kad bi to izazvalo izravnu i trenutnu štetu organizatoru volontiranja, korisnicima volontiranja ili trećim osobama ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.“.

U stavku 2. podstavku 3. riječi: „volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječju: „volonter“.

Članak 29.

U članku 30. stavku 3. riječi: „Volonterka ili volonter“ zamjenjuju se riječju: „Volonter“.

U stavku 4. riječi: „volontera ili volonterke“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

Članak 30.

U članku 31. stavku 1. riječi: „Volonterka ili volonter su obvezni“ zamjenjuju se riječima: „Volonter je obvezan“.

Stavci 2., 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„(2) Volonter je obvezan izvršavati upute organizatora volontiranja, osim uputa u vezi s volontiranjem koje su:

- opasne za život i zdravlje volontera ili drugih osoba
- volonteru moralno neprihvatljive
- u suprotnosti s ugovorom o volontiranju.

(3) Ako izvršavanje upute može uzrokovati štetu volonteru, korisnicima volontiranja ili trećim osobama, volonter je dužan na to upozoriti organizatora volontiranja.

(4) Volonter ne odgovara za prouzrokovanu štetu, ako je prethodno upozorio organizatora volontiranja na moguću opasnost.“.

Članak 31.

U članku 32. stavku 1. podstavku 4. riječi: „volonterki ili volonteru“ zamjenjuju se riječju: „volonteru“.

U podstavku 6. riječi: „volonterki ili volonteru“ zamjenjuju se riječju: „volonteru“.

U podstavku 7. riječi: „volonterki ili volonteru“ zamjenjuju se riječju: „volonteru“.

U stavku 2. riječi: „volonterku ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

U podstavku 1. riječi: „volonterke ili volontera“ zamjenjuju se riječju: „volontera“.

Članak 32.

U članku 34. stavku 1. riječi: „volonterki ili volonteru“ zamjenjuju se riječju: „volonteru“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Potvrda o volontiranju, osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, sadrži i potpis osobe ovlaštene za zastupanje organizatora volontiranja kojim se jamči točnost navedenih podataka.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Potvrda o volontiranju valjana je i ako je izdana elektroničkim putem, sukladno propisu kojim se uređuje elektronički potpis.“.

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

Članak 33.

U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Volonter koji za vrijeme volontiranja namjerno ili zbog krajnje nepažnje uzrokuje štetu korisnicima volontiranja, organizatoru volontiranja ili trećim osobama dužan je štetu naknaditi sukladno općim propisima obveznog prava.“.

U stavku 2. riječi: „volonterka ili volonter prouzročitelj“ zamjenjuju se riječima: „volonter prouzročitelj“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Organizator volontiranja koji je nadoknadio štetu korisniku volontiranja ili trećoj osobi ima pravo tražiti obeštećenje od volontera, ako se dokaže da je volonter štetu prouzročio namjerno ili iz krajnje nepažnje.“.

Članak 34.

U članku 36. stavku 2. riječ: „središnjih“ briše se.

Članak 35.

Naziv iznad članka 37. i članak 37. mijenjaju se i glase:

„Prekršajne odredbe

Članak 37.

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj organizator volontiranja koji:

- u slučaju kratkotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti ne osigura stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem (članak 10. stavak 5.)
- u slučaju kratkotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga osobama iz podstavka 1. ovoga stavka ne osigura da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja (članak 10. stavak 5.)
- u slučaju dugotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga osobama iz podstavka 1. ovoga stavka ne osigura stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem i ne osigura da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje iz kaznene evidencije te druge dokaze o nepostojanju okolnosti iz članka 10. stavka 3. ovoga Zakona (članak 10. stavak 6.)
- na zahtjev volontera ne izda pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru (članak 26. stavak 2.)
- ne zaključi ugovor o volontiranju (članak 26. stavak 3.)
- ne izvršiti Nadležno tijelo o obavljenim uslugama ili aktivnostima iz članka 3. ovoga Zakona (članak 33. stavak 1.)
- na zahtjev volontera ne izda potvrdu o kratkotrajnom volontiranju (članak 34. stavak 7.)
- na zahtjev volontera ne izda potvrdu o kompetencijama stečenim dugotrajnim volontiranjem (članak 34.a stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba organizatora volontiranja.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se organizator volontiranja ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinjen prema djetetu ili osobi lišenoj poslovne sposobnosti.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba organizatora volontiranja ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinjen prema djetetu ili osobi lišenoj poslovne sposobnosti.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se organizator volontiranja koji:

- volontiranjem zamjenjuje rad koji obavljaju radnici zaposleni u skladu sa zakonom kojim se uređuju radni odnosi (članak 11. stavak 1.)
- volontere iskorištava i zloupotrebljava u svrhu stjecanja ili povećanja profita ili stjecanja osobne koristi (članak 11. stavak 4.).

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka i odgovorna osoba organizatora volontiranja.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se organizator volontiranja koji:

- organizira volontiranje iako kod njegovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz članka 10. stavka 3. ovoga Zakona (članak 10. stavak 4.)
- sklopi ugovor o volontiranju s maloljetnim volonterom bez pisane suglasnosti zakonskog zastupnika (članak 12. stavak 1.)
- uključi dijete volontera u odgoj za volontiranje bez pisane suglasnosti zakonskog zastupnika (članak 13. stavak 2.)
- u slučaju kada su volonteri pripadnici socijalno isključenih skupina stanovništva ne osigura adekvatnu pomoć i nadzor stručnih osoba (članak 14. stavak 2.).

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 7. ovoga članka i odgovorna osoba organizatora volontiranja.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 36.

Članovi Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva koji su imenovani na temelju Zakona o volonterstvu („Narodne novine“, br. 58/07. i 22/13.) nastavljaju s radom najdulje do isteka roka na koji su imenovani.

Članak 37.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Sustav volontiranja u Republici Hrvatskoj definiran je Zakonom o volonterstvu („Narodne novine“, br. 58/07. i 22/13., u daljnjem tekstu: Zakon), kojim se uređuju osnovni pojmovi vezani za volontiranje, temeljna načela volontiranja, uvjeti volontiranja, prava i dužnosti volontera i organizatora volontiranja, uvjeti i obveza sklapanja ugovora o volontiranju, donošenje Etičkog kodeksa volontiranja, izdavanje potvrde o volontiranju, Državna nagrada za volontiranje, nadzor nad izvršenjem Zakona, kao i druga pitanja od značenja za volonterstvo.

Tijelo nadležno za provedbu Zakona je tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu volonterstvo, odnosno Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Ministarstvo na temelju Zakona i podzakonskih propisa prikuplja podatke o organiziranom volontiranju koji za razdoblje od 2009. do 2019. ukazuju na povećanje broja prijavljenih organizatora volontiranja, odnosno zaprimljenih izvješća o organiziranom volontiranju kao i na povećanje broja volontera i volonterskih sati. Počevši od nule kao polazne vrijednosti 2009., u 2010. ukupni broj volontera već je iznosio 13.922 i 725.680 sati volontiranja, a u narednom desetogodišnjem razdoblju značajno se povećao broj volontera i volonterskih sati tako da je ukupni broj volontera u 2019. bio 64.280, a ostvarili su 3.043.954 sati volontiranja. U 2020. ukupan broj volontera bio je 48.386, a ostvarili su 2.819.655 sati volontiranja.

Sukladno Zakonu, organizatori volontiranja mogu biti udruge, zaklade, vjerske zajednice, javne ustanove, turističke zajednice te druge pravne osobe koje nisu osnovane s ciljem stjecanja dobiti (neprofitne pravne osobe), državna tijela, kao i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Iako se u proteklom razdoblju može govoriti o pozitivnim primjerima i porastu broja volontera angažiranih u različitim profilima organizatora volontiranja, i nadalje se najveći broj volontera uključuje u rad organizacija civilnoga društva.

U Republici Hrvatskoj značajan segment volonterske infrastrukture čine i volonterski centri koji pružaju potporu u organiziranju volontiranja i pridonose razvoju volonterstva u cjelini. Osnovna je uloga takvih centara informiranje, promoviranje i razvoj volonterskih aktivnosti na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini, te pružanje različitih usluga koje se odnose na izobrazbu organizatora volontiranja u području menadžmenta volontera, izobrazbu građana o volontiranju, povezivanje potencijalnih volontera s mogućnostima volontiranja, odnosno organizatorima volontiranja, usklađivanje potreba organizacija za volonterima i građana koji žele volontirati, organiziranje promotivnih kampanja, izradu i tiskanje publikacija u području volonterstva i menadžmenta, provođenje prigodnih istraživanja u području volonterstva, međusektorsku suradnju, kao i utjecanje na javne politike u području volonterstva.

Financiranje volonterskih centara i volonterskih programa osigurava se iz više različitih izvora, pri čemu Ministarstvo već dugi niz godina putem natječaja za projekte organizacija civilnoga društva aktivno potiče razvoj volonterske infrastrukture u vidu

sufinanciranja projekata volonterskih centara, počevši još 2009. financiranjem projekata regionalnih volonterskih centara, a od 2012. financiraju se i projekti lokalnih volonterskih centara. U 2020. uz financijsku potporu Ministarstva na području Republike Hrvatske djelovala su ukupno 33 volonterska centra i to: 28 lokalnih volonterskih centara, 4 regionalna volonterska centra te mrežna organizacija volonterskih centara.

U kontekstu razvoja volonterstva još od 2007. djeluje i Nacionalni odbor za razvoj volonterstva (u daljnjem tekstu: Odbor) kao savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske koje provodi mjere i aktivnosti s ciljem razvoja i unaprjeđivanja volonterstva. Odbor u svom šestom sazivu od studenoga 2019. čine predstavnici javnog sektora, nezavisni stručnjaci kao i predstavnici organizacija civilnoga društva koji se bave volonterstvom, a koje imenuje Vlada Republike Hrvatske na mandat od dvije godine. Zakonom je određen i sastav i način imenovanja članova Odbora, ali ne i imenovanje njihovih zamjenika što otežava rad i održavanje sjednica Odbora.

Volonterstvo je područje koje se iznimno brzo razvija, a važeći Zakon u pojedinim dijelovima otežava provedbu novih inicijativa u volontiranju, tako primjerice ne prepoznaje volonterske centre kao značajan dio volonterske infrastrukture, koji imaju širok spektar zadaća, od kojih su najvažnije: razmjena informacija o ponudi i potražnji volonterskog rada, izobrazba građana, volontera i organizatora volontiranja na temu upravljanja volonterskim programima i osposobljavanja za koordinatore volontera, poticanje razvoja volonterstva te promocija prakse i vrijednosti volontiranja.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim zakonom definiraju se pojmovi važni za volonterstvo: pojam volontiranja poslovnog subjekta kao i pojam koordinatora volontera koji u organizacijama ima značajnu ulogu za učinkovito upravljanje volonterskim programom. S obzirom na to da volonterski centri predstavljaju značajni dio volonterske infrastrukture, predloženim zakonom definira se i pojam programa volonterskog centra kao i način njegova financiranja.

Radi olakšavanja rada i mogućnosti održavanja sjednica Odbora u slučaju spriječenosti članova Odbora uređuje se imenovanje zamjena članova Odbora te izmjene njegovog sastava u skladu s novim Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, broj 85/20.) i to uključivanjem predstavnika tijela državne uprave nadležnog za mlade, civilnu zaštitu, turizam i sport kao i nacionalne agencije nadležne za provođenje programa Europske unije čiji je predstavnik i dosada neformalno bio uključen u rad Odbora s obzirom na inicijative i programe Europske unije koji se odnose na volontiranje.

Također, predloženim zakonom dodatno se uređuje odnos volontiranja i pripravničkog staža, kao i pojam dugotrajnog volontiranja kako bi bolje odgovarao realnom stanju, a uz to omogućava se i dugotrajno volontiranje maloljetnih volontera.

Predloženim zakonom vrši se i usklađivanje s Obiteljskim zakonom („Narodne novine“, br. 103/15. i 98/19.) te se uređuju dodatne mjere zaštite djece u skladu s preporukama Pravobraniteljice za djecu.

Predloženim zakonom vrši se jezično i nomotehničko poboljšanje Zakona.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom uređuje se primjena Zakona o volonterstvu.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisano je da se ovim Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske preuzima Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.).

Uz članak 3.

Ovim člankom poboljšavaju se i dopunjuju definicije pojmova u Zakonu.

Uz članak 4.

Ovim člankom Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 5.

Ovim člankom dopunjuje se i poboljšava odredba Zakona u smislu što se ne smatra volontiranjem.

Uz članak 6.

Ovim člankom vrši se jezično poboljšanje.

Uz članak 7.

Ovim člankom usklađuje se sa zakonom kojim su uređene zaklade te jezično poboljšava odredba.

Uz članak 8.

Ovim člankom Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 9.

Ovim člankom dodaje se odredba kojom se definira sadržaj programa volonterskog centra te način njegova financiranja.

Uz članak 10.

Ovim člankom Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 11.

Ovim člankom usklađuje se s odredbama zakona kojim se uređuju obiteljski odnosi u dijelu lišenja poslovne sposobnosti te kaznenim zakonodavstvom. Također, radi daljnjeg usklađenja s Direktivom 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.) propisuje se zabrana organiziranja volontiranja organizatorima volontiranja ako kod njihovih odgovornih osoba postoje određene okolnosti.

Uz članak 12.

Ovim člankom uređeno je načelo zabrane iskorištavanja volontera te iznimke koje u slučaju nastupa izvanrednih i nepredvidivih situacija ipak omogućavaju određena odstupanja od navedenog načela.

Uz članke 13. i 14.

Ovim člancima Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 15.

Ovim člankom Zakon se jezično poboljšava i usklađuje sa zakonom kojim su uređeni obiteljski odnosi u dijelu lišenja poslovne sposobnosti.

Uz članak 16.

Ovim člankom Zakon se jezično usklađuje i poboljšava.

Uz članak 17.

Ovim člankom Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 18.

Ovim člankom Zakon se terminološki usklađuje sa zakonom kojim se uređuje ulazak, kretanje, boravak i pravo na rad stranaca u Republici Hrvatskoj i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom te se jezično poboljšava.

Uz članke 19. - 21.

Ovim člancima Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se sastav Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisuje se mandat, način uređenja kriterija za izbor i način izbora predstavnika u Nacionalni odbor za razvoj volonterstva i druga pitanja važna za sastav Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva.

Uz članak 24.

Ovim člankom Zakon se jezično poboljšava.

Uz članak 25.

Ovim člankom Zakon se usklađuje sa zakonom kojim su uređeni obiteljski odnosi u dijelu lišenja poslovne sposobnosti i jezično se poboljšava.

Uz članak 26.

Ovim člankom Zakon se usklađuje sa zakonom kojim su uređeni obiteljski odnosi u dijelu lišenja poslovne sposobnosti.

Uz članak 27.

Ovim člankom Zakon se usklađuje sa zakonom kojim su uređeni obiteljski odnosi u dijelu lišenja poslovne sposobnosti i jezično se poboljšava.

Uz članke 28. - 31.

Ovim člancima vrši se jezično poboljšanje Zakona.

Uz članak 32.

Ovim člankom pojednostavljuje se sadržaj potvrde o volontiranju te način njezinog izdavanja.

Uz članke 33. i 34.

Ovim člancima vrši se jezično poboljšanje Zakona.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisuju se prekršajne odredbe.

Uz članak 36.

Ovim člankom uređeno je trajanje mandata članovima Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva koji su imenovani na temelju Zakona o volonterstvu koji je na snazi.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, u Konačnom tekstu zakona izmijenjeni su članci 22. i 23., kojima se mijenjaju članci 21. i 22. Zakona o volonterstvu. Naime, u raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora istaknuto je kako je potrebno izmijeniti članak kojim se propisuje sastav Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva kako bi većinu članova Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva činili predstavnici organizacija civilnog društva. Slijedom navedenoga, broj predstavnika organizatora volontiranja i/ili organizacija civilnog društva koje se bave razvojem volonterstva izmijenjen je čime je postignut predloženi omjer predstavnika tijela državne i javne uprave i predstavnika organizacija civilnog društva.

Pored navedenoga u Konačnom prijedlogu zakona pojedini članci jezično i nomotehnički su poboljšani.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Nije prihvaćen prijedlog Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora da se obveza pisanog ugovora definira samo za dugotrajno volontiranje iz razloga što je spomenuta obveza već definirana u važećem Zakonu o volonterstvu, kojim je previđeno obvezno zaključivanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku kod dugotrajnog volontiranja, ali ne i kod kratkotrajnog volontiranja.

Odbor za obitelj, mlade i sport Hrvatskoga sabora predložio je vrednovanje volonterskog rada, a kao moguće kriterije vrednovanja predložili su primjerice: da iskustvo stečeno volontiranjem donosi dodatne bodove prilikom upisa na fakultet, ili da se iskustvo i znanja stečena volontiranjem dodatno vrednuju prilikom zapošljavanja, osobito ako je volontiranje obavljano u srodnoj djelatnosti, pa su i stečena znanja dobrodošla poslodavcu. Nastavno na navedeno, prijedlog kojim se predlaže vrednovanje volonterskog rada prilikom upisa na fakultet, odnosno prilikom zapošljavanja nije prihvaćen jer spomenuto iziskuje izmjenu posebnih propisa.

Nadalje, na sjednici Odbora za obitelj, mlade i sport Hrvatskoga sabora raspravljalo se i o volontiranju u kriznim situacijama, a u kontekstu prošlogodišnjih potresa, to jest na koji način bi se moglo olakšati i poboljšati volontiranje u izvanrednim okolnostima, a posebice koordinacija između organizatora i mnogobrojnih volontera koji u takvim izvanrednim

situacijama izlaze na teren. Vezano za navedeno, Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu iz 2013., definirano je volontiranje u kriznim situacijama kao volontiranje koje se obavlja u situacijama koje nalažu hitnost i u izvanrednim društvenim situacijama. Volontiranje u kriznim situacijama uređeno je i Zakonom o sustavu civilne zaštite („Narodne novine“, br. 82/15., 118/18., 31/20. i 20/21.), i to člankom 16. kojim je propisano da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave za potrebe pripravnosti i reagiranja kod velikih nesreća i katastrofa organiziraju sudjelovanje volontera radi provođenja mjera i aktivnosti u sustavu civilne zaštite te da u slučaju velike nesreće stožer civilne zaštite jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave organizira volontere u provođenju određenih mjera i aktivnosti u sustavu civilne zaštite. U narednom razdoblju Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike u suradnji s Ministarstvom unutarnjih poslova i drugim mjerodavnim tijelima planira raditi na unaprjeđenju sustava volontiranja i jačanju pravne zaštite volontera u kriznim situacijama pri čemu će se uzeti u obzir i spomenuta preporuka vezano za organizaciju volontiranja i koordinaciju volontera u izvanrednim okolnostima.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju osnovni pojmovi vezani za volontiranje, temeljna načela volontiranja, vrijednosti volontiranja, uvjeti volontiranja, prava i dužnosti volontera te organizatora volontiranja, uvjeti sklapanja ugovora o volontiranju, donošenje Etičkog kodeksa volontiranja, izdavanje potvrde o volontiranju, izdavanje potvrde o kompetencijama stečenim kroz volontiranje, državna nagrada za volontiranje te nadzor nad izvršenjem ovoga Zakona.

Članak 1.a

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a koji imaju rodni izričaj, odnose se na jednak način i na muški i na ženski rod, bez obzira u kojem se rodu koristili.

Članak 3.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, smatra dobrovoljno ulaganje osobnog vremena, truda, znanja i vještina kojima se obavljaju usluge ili aktivnosti za dobrobit druge osobe ili za zajedničku dobrobit, a obavljaju ih osobe na način predviđen ovim Zakonom, bez postojanja uvjeta isplate novčane nagrade ili potraživanja druge imovinske koristi za obavljeno volontiranje, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na obavljanje usluga ili aktivnosti čije je obavljanje organizirano na način uređen ovim Zakonom.

(3) Dugotrajno volontiranje je ono koje volonter obavlja redovito i kontinuirano, na tjednoj osnovi u razdoblju od najmanje tri mjeseca bez prekida.

(4) Kratkotrajno volontiranje je ono koje volonter obavlja jednokratno ili povremeno u vremenski ograničenom trajanju.

(5) Volontiranje u kriznim situacijama je volontiranje koje volonter obavlja u situacijama koje nalažu hitnost i u kriznim društvenim situacijama.

Članak 4.

Ovaj Zakon primjenjuje se i na volontiranje iz članka 3. ovoga Zakona u dijelu u kojemu ono nije određeno posebnim propisima.

Članak 5.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra:

- dobrovoljno obavljanje usluga ili aktivnosti koje su u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske, drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama,

- obavljanje usluga ili aktivnosti za koje postoji uvjet isplate ili potraživanja novčane nagrade odnosno druge imovinske koristi, a koje se obavljaju bez zasnivanja radnog odnosa,
- obavljanje poslova koji, s obzirom na narav i vrstu rada te ovlasti poslodavca, imaju obilježja poslova za koje se zasniva radni odnos,
- stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa uređeno posebnim propisima,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna ugovorna strana obvezna pružiti drugoj ugovornoj strani na temelju ugovora, osim ugovora o volontiranju,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna osoba obvezna pružiti drugoj osobi na temelju zakona ili drugih propisa,
- izvršavanje obveza sukladno sudskim odlukama i presudama,
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje su uobičajene u obiteljskim, prijateljskim ili susjedskim odnosima.

(2) Obavljanje usluga ili aktivnosti koje se ovim Zakonom smatraju volontiranjem ne uključuje besplatno i nepovratno davanje imovine, novca ili besplatno davanje na uporabu pokretnina i nekretnina.

Članak 6.

(1) Volonter je, sukladno odredbama ovoga Zakona, fizička osoba koja volontira u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvu, sukladno važećim nacionalnim i međunarodnim propisima, ako drugačije nije uređeno ovim Zakonom.

(2) Maloljetna volonterka ili volonter je osoba mlađa od 18 godina koja volontira u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvu, sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 7.

(1) Volontiranje organizira organizator volontiranja.

(2) Organizator volontiranja u smislu ovoga Zakona može biti udruga, zaklada i fundacija, ustanova i svaka druga pravna osoba iz čijeg osnivačkog akta proizlazi da nije osnovana s ciljem stjecanja dobiti (neprofitna pravna osoba).

(3) Organizator volontiranja iz stavka 2. ovoga članka volontere može uključivati samo u one aktivnosti koje su usmjerene ka zajedničkoj dobrobiti.

(4) Državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu biti organizatori volontiranja sukladno odredbama ovoga Zakona, drugim propisima i preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

(5) Organizator volontiranja utvrđuje potrebu za uključivanjem volontera, vrstu aktivnosti, odnosno usluga i način i postupke pružanja tih usluga, temeljem programa volontiranja.

(6) Ustanove kojima je osnivač fizička osoba mogu biti organizatori volontiranja samo u dijelu neprofitnih aktivnosti.

(7) Pri provođenju programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja za određivanje pojma organizatora volontiranja mjerodavna su i odgovarajuća programska pravila.

Članak 8.

Korisnica ili korisnik volontiranja je fizička ili pravna osoba koja prima usluge volontera.

Članak 9.

(1) Organizator volontiranja dužan je postupati prema volonterima u skladu s načelom jednakih mogućnosti za sve osobe bez obzira na: dob, rasu, boju kože, jezik, vjeru, spol, spolnu orijentaciju, rod i rodno izražavanje, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovinsko stanje, naobrazbu, društveni položaj, bračno stanje, obiteljske obveze, članstvo ili ne članstvo u političkoj stranci, udruzi ili sindikatu, zdravstveno stanje, invaliditet i druga osobna obilježja te ostale osnove predviđene propisima kojima se uređuje materija suzbijanja diskriminacije ako drukčije ne proizlazi iz prirode volonterske aktivnosti, mogućnosti same volonterke ili volontera ili ako nije drukčije uređeno ovim Zakonom.

(2) Organizator volontiranja i volonterka ili volonter dužni su postupati prema fizičkim osobama korisnicima volontiranja prema načelu jednakih mogućnosti za sve osobe bez obzira na: dob, rasu, boju kože, jezik, vjeru, spol, spolnu orijentaciju, rod i rodno izražavanje, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovinsko stanje, naobrazbu, društveni položaj, bračno stanje, obiteljske obveze, članstvo ili ne članstvo u političkoj stranci, udruzi ili sindikatu, zdravstveno stanje, invaliditet i druga osobna obilježja te ostale osnove predviđene propisima kojima se uređuje materija suzbijanja diskriminacije.

Članak 10.

(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pozornost izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.

(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:

- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva,
- osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno tada važećim odredbama Kaznenog zakona,
- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih dijela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih dijela protiv spolne

- slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece,
- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, propisanih tada važećim odredbama Kaznenog zakona,
 - osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

(3) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni stručni nadzor nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.

(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni stručni nadzor nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 11.

(1) Zabranjeno je volontiranje kojim se u cijelosti zamjenjuje rad koji obavljaju radnici zaposleni u skladu sa Zakonom o radu kao i volontiranje koje zamjenjuje poslove koje obavljaju izvršitelji poslova na temelju ugovora o djelu.

(2) Nije dopušteno volontiranje u trajanju duljem od 40 sati tjedno u razdoblju duljem od tri mjeseca bez prekida od najmanje tri mjeseca.

(3) Zabranjeno je volontere iskorištavati i zloupotrebjavati u svrhu stjecanja ili povećanja profita.

Članak 12.

(1) Maloljetna osoba s navršениh 15 godina i starija maloljetna osoba može sklopiti ugovor o volontiranju i volontirati samo uz pisanu suglasnost zakonske zastupnice ili zastupnika.

(2) Maloljetni volonteri smiju volontirati isključivo na aktivnostima ili pružanjem usluga primjerenima njihovoj dobi, tjelesnom, psihičkom i moralnom stupnju razvoja i vještinama koje ne predstavljaju rizik za njihovo zdravlje, razvoj i uspjeh u izvršavanju školskih obveza.

(3) Volontiranje maloljetnih volontera obavlja se uz obvezni nadzor i podršku organizatora volontiranja, korisnika volontiranja, zakonskih zastupnika maloljetnih volontera te drugih odraslih osoba.

(4) Organizator volontiranja mora osobitu pozornost posvetiti zaštiti dobrobiti, zdravlja i ćudoređa maloljetnih volontera te osigurati odgovarajuće uvjete prikladne njihovoj dobi te nadzor i podršku stručne osobe.

(5) Maloljetni volonteri ne smiju biti izloženi:

- volontiranju izvan granica Republike Hrvatske bez suglasnosti zakonske zastupnice ili zastupnika te bez pratnje zakonske zastupnice ili zastupnika ili organizatora volontiranja,
- dugotrajnom volontiranju,
- volontiranju povezanom s teškim tjelesnim naporom ili rizicima koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti njihov život, zdravlje, ċudoreċe, razvoj ili izvršavanje školskih obveza.

(6) Maloljetni volonteri imaju sva prava volontera odreċena ovim Zakonom.

(7) Maloljetni volonteri mogu prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje zakonskog zastupnika.

Ĉlanak 13.

(1) Maloljetna osoba mlaċa od 15 godina života može biti ukljuċena u obavljanje odgojno obrazovnih volonterskih aktivnosti kao aktivnosti usmjerenih zajedniċkom dobru i odgoju za volontiranje, i to samo u svrhu odgoja i obrazovanja na naċin koji pridonosi njezinu razvoju i socijalizaciji, uz uvjet da je organizator volontiranja odgojno-obrazovna ustanova, ustanova socijalne skrbi ili druga prav na osoba koja organizira volontiranje u odgojne i obrazovne svrhe uz suglasnost nadležnih tijela dręavne uprave, odgojno-obrazovnih ustanova ili ustanova socijalne skrbi.

(2) U sluċaju iz stavka 1. ovoga ċlanka organizator volontiranja obvezno pribavlja pisanu suglasnost zakonskog zastupnika ili zastupnice maloljetne volonterke ili volontera.

(3) Osobi iz stavka 1. ovoga ċlanka nije dopušteno obavljati volonterske aktivnosti ili usluge u razdoblju izmeċu 23 sata i 6 sati.

(4) Osoba iz stavka 1. ovoga ċlanka može prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti ali uz znanje zakonske zastupnice ili zastupnika.

Ĉlanak 14.

(1) Organizator volontiranja duęan je osobitu pozornost posvetiti osiguranju jednakih uvjeta volontiranja, s posebnim naglaskom na ukljuċivanje pripadnika socijalno iskljuċenih skupina stanovništva, a s ciljem njihova ukljuċivanja u društvo i socijalnog osnaęivanja.

(2) U sluċaju kada su volonteri pripadnici socijalno iskljuċenih skupina stanovništva, organizator volontiranja duęan je osigurati adekvatnu pomoć i nadzor struċnih osoba.

(3) Za osobe potpuno lišene poslovne sposobnosti te osobe koje su djelomiċno lišene poslovne sposobnosti, a volontiranje prelazi opseg poslovne sposobnosti volontera, ugovor o volontiranju sklapa skrbnik (zakonski zastupnik) u pisanom obliku uz uvaęavanje mišljenja volontera štićenika.

(4) Osobe djelomiċno lišene poslovne sposobnosti kada volontiranje prelazi opseg njihove poslovne sposobnosti i osobe potpuno lišene poslovne sposobnosti mogu prestati obavljati volonterske aktivnosti u bilo kojem trenutku bez suglasnosti, ali uz znanje skrbnika.

Ĉlanak 15.

(1) Volonterka ili volonter ne može volontiranje uvjetovati ispunjenjem neke činidbe (davanja, činjenja, propuštanja ili trpljenja) ili stjecanjem imovine, novčane nagrade ili koristi.

(2) Novčanom nagradom ili imovinskom koristi za volontere ne smatraju se:

- računom potvrđene novčane naknade isplaćene za plaćanje radne odjeće, opreme i predmeta za zaštitu potrebnih za volontiranje,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova putovanja, smještaja i prehrane koji nastanu u vezi s volontiranjem,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova prehrane, zbrinjavanja i obuke životinje u vlasništvu volontera koja sudjeluje u aktivnostima ili uslugama volontiranja,
- novčane naknade isplaćene u svrhu plaćanja medicinskih usluga i cjepiva primljenih u svrhu obavljanja volontiranja,
- novčane naknade isplaćene za troškove edukacije izvan školskog sustava potrebne za volontiranje,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene u svrhu troškova koji nastanu u vezi s izvršavanjem volonterskih usluga i aktivnosti,
- novčane naknade isplaćene za premije osiguranja volonterke ili volontera za slučaj smrti, tjelesne ozljede ili profesionalne bolesti tijekom volontiranja, odnosno novčane naknade u svrhu osiguranja odgovornosti za štetu nastalu kod organizatora volontiranja ili treće osobe,
- džeparac za putovanja isplaćen volonterima, uz uvjet da iznos džeparca ne premašuje iznos dnevnica propisanih za državne službenike,
- novčana sredstva isplaćena u svrhu naknade troškova pribavljanja dokumenata ili plaćanja pristojbi nužnih za omogućavanje volontiranja,
- računom potvrđene novčane naknade isplaćene za druge troškove koji nastanu u vezi s obavljanjem volonterskih usluga i aktivnosti,
- isplaćeni novčani iznosi dobitnicima Državne nagrade za volontiranje,
- naknade i troškovi isplaćeni u sklopu programa Europske unije i međunarodnih programa koji se odnose na financiranje programa volontiranja.

Članak 16.

(1) Volontiranje je dobrovoljno i solidarno obavljanje aktivnosti ili usluga slobodnom voljom volonterke ili volontera.

(2) Obavljene aktivnosti ili usluge koje nisu učinjene slobodnom voljom volonterke ili volontera ili na način predviđen ovim Zakonom ne smatraju se volontiranjem.

Članak 17.

(1) Državljeni Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu imaju sva prava i obveze predviđene ovim Zakonom i preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

(2) Organizator volontiranja je obavezan ugovoriti prava iz ovoga Zakona za državljane Republike Hrvatske koji će volontirati u inozemstvu.

(3) Stranci i osobe kojima je priznat status azilanata mogu volontirati u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovoga Zakona, Zakona o strancima, Zakona o azilu i drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama.

(4) Stranci mogu volontirati u Republici Hrvatskoj reguliranjem boravka sukladno odredbama Zakona o strancima.

(5) Ugovor o volontiranju koji zaključi volonterka strankinja ili volonter stranac u pisanoj obliku i sukladno ovom Zakonu smatra se dokazom o opravdanosti privremenog boravka.

Članak 18.

(1) Tijelo nadležno za provedbu ovoga Zakona je središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu volonterstvo (u daljnjem tekstu: Nadležno tijelo).

(2) Nadležno tijelo obavlja sljedeće poslove:

- osigurava provedbu ovoga Zakona i drugih propisa koji proistječu iz ovoga Zakona,
- prati stanje u području volonterstva te predlaže poduzimanje odgovarajućih mjera,
- prikuplja podatke o broju organizatora volontiranja, broju volontera u Republici Hrvatskoj i broju državljana Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu, kao i druge podatke na temelju godišnjih izvješća organizatora volontiranja,
- saziva prvu sjednicu Nacionalnog odbora za razvoj volonterstva,
- poduzima druge mjere i poslove radi razvoja volonterstva i provedbe ovoga Zakona.

Članak 19.

Nacionalni odbor za razvoj volonterstva (u daljnjem tekstu: Odbor) je savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske čiji rad je javan i koje provodi mjere i aktivnosti s ciljem promicanja i daljnjeg razvoja volonterstva, a osobito:

- predlaže mjere za unapređenje položaja volontera u društvu,
- u suradnji s nadležnim tijelima predlaže propise o pogodnostima za volontere,
- odlučuje o dodjeli državne nagrade za volontiranje,
- daje inicijativu za donošenje ili izmjenu propisa kojima se uređuje volonterstvo,
- donosi Etički kodeks volontera,
- poduzima druge aktivnosti radi razvoja volonterstva,
- obavlja druge mjere i aktivnosti utvrđene ovim Zakonom.

Članak 20.

U ostvarivanju svojih zadaća Odbor neposredno surađuje s Uredom za udruge, Savjetom za razvoj civilnoga društva, Savjetom za mlade i drugim tijelima Vlade Republike Hrvatske, središnjim tijelima državne uprave, Nacionalnom zakladom za razvoj civilnoga društva, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i organizacijama civilnoga društva.

Članak 21.

(1) Odbor ima 19 članova.

(2) Vlada Republike Hrvatske imenuje članove Odbora, i to:

- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Nadležnog tijela,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ureda za udruge,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu obrazovanje,
- jednu predstavnicu ili jednog predstavnika središnjeg tijela državne uprave u čijem je djelokrugu zdravstvo,
- sedam predstavnica ili predstavnika organizacija civilnog društva koje su organizatori volontiranja,
- šest nezavisnih stručnjaka koji se bave volonterstvom i civilnim društvom i to: tri predstavnice ili predstavnika na prijedlog organizacija civilnog društva i tri predstavnice ili predstavnika na prijedlog tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Članak 22.

(1) Članovi Odbora imenuju se na rok od dvije godine i mogu biti ponovo imenovani.

(2) Kriterije za izbor i način izbora nezavisnih stručnjaka, predstavnica ili predstavnika organizacija civilnog društva i predstavnica ili predstavnika jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave za članove Odbora odredit će Vlada Republike Hrvatske posebnom odlukom.

(3) Odbor donosi Poslovnik o radu i Akcijski plan djelovanja za vrijeme trajanja mandata.

(4) Članovi Odbora biraju predsjednicu ili predsjednika i potpredsjednicu ili potpredsjednika iz svojih redova većinom glasova svih članova Odbora.

(5) Članovi Odbora ne primaju naknadu za rad, ali imaju pravo na naknadu opravdanih troškova nastalih sudjelovanjem u radu Odbora.

Članak 25.

(1) Ugovorom o volontiranju volonterka ili volonter te organizator volontiranja ugovaraju međusobna prava i obveze i specifičnosti potrebne za pojedinačnu volontersku aktivnost ili pružanje pojedine volonterske usluge.

(2) Ugovor o volontiranju može uključivati prava, obveze te potpis i drugih ugovornih strana koje imaju posebne interese za specifični oblik volontiranja.

Članak 26.

(1) Ugovor o volontiranju zaključuje se usmeno ili u pisanom obliku.

(2) O ugovoru zaključenom usmeno, organizator volontiranja dužan je na zahtjev volontera izdati pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru.

(3) Zaključivanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku obvezno je u slučajevima:

- volontiranja povezanog s povećanim rizicima za život i zdravlje volontera,
- volontiranja stranih državljana u Republici Hrvatskoj,
- volontiranja državljana Republike Hrvatske u inozemstvu, a koje organiziraju ili suorganiziraju organizatori volontiranja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
- dugotrajnog volontiranja,
- volontiranja s djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti,
- kad volonterka ili volonter to zahtijeva,
- u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.

Članak 27.

(1) Bitni sastojci ugovora o volontiranju su podaci o:

- ugovornim stranama te njihovu prebivalištu, odnosno sjedištu,
- mjestu volontiranja i vremenu trajanja volontiranja,
- volonterskim aktivnostima ili uslugama koje će obavljati,
- pravima i obvezama volontera i organizatora volontiranja,
- osobnoj sigurnosti volontera tijekom volontiranja u skladu s odredbama ovoga Zakona,
- načinu osiguravanja ugovoreniha prava volontera,
- načinima prestanka ugovora o volontiranju.

(2) U slučaju kratkotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti, obvezni sastavni dio ugovora o volontiranju je pisana izjava volontera da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) U slučaju dugotrajnog volontiranja kojim se ugovara pružanje usluga djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su potpuno ili djelomice lišene poslovne sposobnosti, obvezni sastavni dio ugovora o volontiranju je pisana izjava volontera da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona, a organizator volontiranja dužan je, uz pisanu suglasnost volontera, pribaviti posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije sukladno posebnom propisu, te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Ugovor o volontiranju može sadržavati i druge sastojke bitne za pojedini specifični oblik volontiranja u određenom vremenskom razdoblju ili na određenom mjestu.

Članak 28.

Ugovor o volontiranju prestaje:

- danom pravomoćnosti odluke o lišavanju poslovne sposobnosti za volonterku ili volontera u slučaju kad su u cijelosti lišeni poslovne sposobnosti,
- danom pravomoćnosti odluke o djelomičnom lišavanju poslovne sposobnosti za volonterku ili volontera koji su djelomice lišeni poslovne sposobnosti kad volontiranje prelazi opseg poslovne sposobnosti volontera ili volonterke,

- smrću volonterke ili volontera,
- kad organizator volontiranja prestane djelovati bez pravnog sljednika,
- istekom roka na koji je ugovor sklopljen ili ispunjenjem ugovornih uvjeta,
- sporazumnim raskidom,
- jednostranim raskidom,
- nastupanjem okolnosti iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona,
- iz drugih razloga određenima ugovorom o volontiranju,
- u drugim slučajevima određenima ovim Zakonom.

Članak 29.

(1) Volonterka ili volonter, odnosno njihovi skrbnici ili zakonski zastupnici uvijek mogu jednostrano raskinuti ugovor o volontiranju i prestati volontirati, osim kad bi to izazvalo izravnu i trenutačnu štetu organizatoru volontiranja, korisnicima volontiranja ili trećim osobama ukoliko ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Organizator volontiranja može raskinuti ugovor o volontiranju:

- kad prestane potreba za volontiranjem,
- kad nije u mogućnosti osigurati uvjete za dalje volontiranje,
- kad utvrdi da volonterka ili volonter ne ispunjava ugovorene obveze,
- u slučajevima kršenja dopunskih etičkih pravila donesenih za pojedine oblike volontiranja,
- u slučajevima predviđenima Kodeksom,
- kad se ispuni uvjet određen ugovorom o volontiranju.

Članak 30.

(1) Svatko tko volontira sukladno odredbama ovoga Zakona ima status volontera.

(2) Nikoga se ne može zakonom isključiti iz volontiranja po njegovom izboru ukoliko se tijekom volontiranja poštuju ljudska prava i doprinosi zajedničkoj dobrobiti, osim na način i u okviru propisanom ovim Zakonom.

(3) Volonterka ili volonter ima pravo:

- na pisanu potvrdu o volontiranju,
- na sklapanje ugovora o volontiranju u pisanom obliku, ako to zatraži,
- na upoznavanje s Kodeksom i etičkim normama bitnima za pojedini oblik volontiranja,
- na prikladnu edukaciju s ciljem poboljšanja kvalitete obavljenih aktivnosti i pruženih usluga, a osobito ako to zahtijeva narav volonterskih aktivnosti i usluga koje se pružaju,
- na stručnu pomoć i podršku tijekom volontiranja,
- na upoznavanje s uvjetima volontiranja, aktivnostima koje će obavljati, uslugama koje će pružati i pravima koja im pripadaju na temelju ovoga Zakona i drugih propisa kao i općih akata organizatora volontiranja, a u slučaju sklapanja usmenog ugovora o tome daje izjavu u pisanom obliku,
- na naknadu ugovorenih troškova nastalih u vezi s volontiranjem,
- na primjerene i sigurne uvjete rada u skladu s naravi volonterskih aktivnosti koje obavlja,
- na zaštitnu opremu u skladu s naravi volonterskih aktivnosti koje obavlja i usluga koje pruža,

- upoznati se s opasnostima vezanima uz specifični oblik volontiranja koje obavlja,
- na dnevni odmor u ugovorenom trajanju,
- na zaštitu privatnosti i osobnih podataka,
- sudjelovati u odlučivanju o pitanjima u vezi s volontiranjem sukladno mogućnostima organizatora volontiranja i obliku volontiranja,
- kod volontiranja u inozemstvu ili primanja volontera iz inozemstva, na naknadu ugovorenih troškova od strane organizatora i transparentan postupak dobivanja vize,
- na detaljni opis poslova i aktivnosti volontiranja,
- pravo na stjecanje novih znanja, vještina i kompetencija kroz volontiranje,
- pravo na priznavanje vještina, kompetencija i iskustva stečenog volontiranjem,
- pravo na potvrdu o kompetencijama stečenim kroz volontiranje u slučajevima dugotrajnog volontiranja, ukoliko takvu zatraži.

(4) Opravdana odsutnost s volontiranja ne može biti razlog za gubitak bilo kojeg prava volontera ili volonterke.

(5) Posebna prava volontera, koja nisu određena ovim Zakonom, mogu se odrediti ugovorom o volontiranju.

Članak 31.

(1) Volonterka ili volonter su obvezni:

- volontirati u skladu sa stručnim propisima i etičkim pravilima, te po primljenim uputama organizatora volontiranja,
- čuvati poslovnu ili profesionalnu tajnu i povjerljive i osobne podatke o organizatoru ili korisniku volontiranja,
- odbiti volontiranje koje je suprotno propisima,
- poštivati integritet, misiju, ciljeve i vrijednosti organizatora volontiranja,
- surađivati sa drugim volonterima i zaposlenicima organizatora volontiranja kako bi se osigurao kvalitetan prijenos znanja i iskustva po završetku volontiranja,
- prilikom početka, tijekom i prekida volontiranja paziti da svojim postupcima ne prouzroči štetu organizatoru ili korisniku volontiranja.

(2) Volonterka ili volonter su obvezni izvršavati upute organizatora volontiranja, osim uputa u vezi s volontiranjem koje su:

- opasne za život i zdravlje volontera ili drugih osoba,
- volonterki ili volonteru moralno neprihvatljive,
- u suprotnosti s ugovorom o volontiranju.

(3) Ako izvršavanje upute može uzrokovati štetu volonterki ili volonteru, korisnicima volontiranja ili trećim osobama, volonterka ili volonter su dužni na to upozoriti organizatora volontiranja.

(4) Volonterka ili volonter ne odgovaraju za prouzrokovanu štetu, ako su prethodno upozorili organizatora volontiranja na moguću opasnost.

Članak 32.

(1) Organizator volontiranja je obvezan:

- poštovati prava volontera,
- izvršiti obveze prema volonterima,
- osigurati uvjete za poštovanje prava volontera,
- izdati volonterki ili volonteru pisanu potvrdu o volontiranju te u nju upisati podatke propisane ovim Zakonom,
- osigurati materijale i sredstva za obavljanje volonterskih aktivnosti,
- osigurati isplatu ugovorenih troškova volonterki ili volonteru,
- osigurati volonterki ili volonteru tajnost osobnih podataka i zaštitu privatnosti,
- osigurati druge uvjete i poštovati prava propisana ovim Zakonom,
- ustanoviti uključiv i učinkovit postupak izbora volontera koji će omogućiti uključivanje različitih skupina te osobito poticati volontiranje socijalno isključenih skupina,
- razviti standarde kvalitete koji osiguravaju pripremu i izvješćivanje, nude osobno vođenje i podršku, nadzor i mentorstvo kroz čitav tijek volontiranja kao i jasne sustave vrjednovanja i praćenja, poželjno kroz razvoj sustava osiguranja kvalitete,
- promicati volontiranje i njegov doprinos društvu i pojedincu,
- omogućiti volonteru sudjelovanje u donošenju odluka o volonterskoj aktivnosti odnosno uslugama i osjećaj pripadnosti projektu,
- omogućiti volonteru pokretanje vlastitih inicijativa u skladu s misijom i vizijom organizatora volontiranja i provedene aktivnosti odnosno usluge,
- omogućiti volonteru stjecanje vještina i kompetencija te iskustva u području u kojem volontira,
- omogućiti ili zagovarati uvođenje alata za priznavanje kompetencija, vještina i iskustava stečenih volontiranjem, a u suradnji s obrazovnim ustanovama i poslodavcima.

(2) Organizator volontiranja je obvezan volonterku ili volontera osigurati od profesionalne bolesti i posljedica nesreće za vrijeme volontiranja u slučaju:

- volontiranja u uvjetima opasnim za život i zdravlje volonterke ili volontera;
- kad je tako ugovoreno.

Članak 34.

(1) Potvrda o volontiranju sadrži: osobne podatke o volonterki ili volonteru, podatke o vremenu volontiranja, edukaciji, kratak opis volonterskih aktivnosti, te ostale specifičnosti pojedinog oblika volontiranja.

(2) Potvrda o volontiranju, osim podataka iz stavka 1. ovoga članka, sadrži i potpis volonterke ili volontera, potpis osobe ovlaštene za zastupanje organizatora volontiranja te pečat organizatora volontiranja kojima se jamči točnost navedenih podataka.

(3) Potvrda o volontiranju koja sadrži podatke i druge sastavne dijelove iz stavka 1. i 2. ovoga članka je dokaz ugovornog odnosa, bez obzira na oblik u kojemu je ugovor o volontiranju sklopljen.

(4) Organizator volontiranja može izdavati iskaznice, knjižice i druge dokumente radi dokazivanja volonterskog statusa, a oni se mogu smatrati potvrdom o volontiranju ako sadrže podatke i elemente iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Državljanima Republike Hrvatske koji volontiraju u inozemstvu organizatori volontiranja sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužni su izdati potvrdu o volontiranju, ukoliko sudjeluju u provedbi odnosno volonterske aktivnosti.

(6) U slučaju kratkotrajnog volontiranja organizator volontiranja dužan je izdati potvrdu o volontiranju samo ukoliko volonter to zatraži.

Članak 35.

(1) Volonterka ili volonter koji za vrijeme volontiranja namjerno ili zbog krajnje nepažnje uzrokuju štetu korisnicima volontiranja, organizatoru volontiranja ili trećim osobama dužni su štetu naknaditi sukladno općim propisima obveznog prava.

(2) Organizator volontiranja za štetu koju volonterka ili volonter prouzroče korisnicima volontiranja ili trećim osobama za vrijeme volontiranja odgovara na način na koji poslodavac odgovara za radnje radnika, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju njegovu odgovornost.

(3) Organizator volontiranja koji je nadoknadio štetu korisnici ili korisniku volontiranja ili trećoj osobi ima pravo tražiti obeštećenje od volonterke i/ili volontera, ako se dokaže da su volonterka ili volonter štetu prouzročili namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Članak 36.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Nadležno tijelo.

(2) Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnim aktima, uvjetima i načinom rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode inspekcije središnjih tijela državne uprave, svaka u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.

KAZNENE ODREDBE

Članak 37.

(1) Prekršajnom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj organizator volontiranja koji:

- ne izvrši obveze iz ugovora o volontiranju ili ne sklopi ugovor o volontiranju na način određen ovim Zakonom,
- ne izvrši obveze iz članka 32. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
- ne izvrši obveze izvješćivanja Nadležnog tijela o obavljenim uslugama i aktivnostima, sukladno članku 33. ovoga Zakona ni nakon pisanog zahtjeva Nadležnog tijela, odnosno u dostavljenom izvješću navede neistinite podatke,
- odbije upisati podatke koje je obavezan upisati u potvrdu o volontiranju iz članka 34. ovoga Zakona,
- odbije izdati potvrdu o kompetencijama stečenim kroz volontiranje iz članka 34.a ovoga Zakona,
- u potvrdu o volontiranju upiše neistinite podatke,

- pri organiziranju volontiranja iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona postupi protivno obvezama navedenim u članku 10. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba organizatora volontiranja.

(3) Ako su prekršaji iz stavka 1. i 2. ovoga članka učinjeni prema maloljetnicima ili osobama potpuno ili djelomice lišenim poslovne sposobnosti iznos novčane kazne se udvostručuje.

(4) Prekršajnom kaznom od 20.000,00 do 200.000,00 kuna te oduzimanjem ostvarenog profita kaznit će se pravna osoba koja postupa protivno članku 11. ovoga Zakona.

(5) Prekršajnom kaznom od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se organizator volontiranja koji postupa protivno člancima 12., 13. i 14. ovoga Zakona.

Prilog:

- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicom usporednog prikaza

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO RADA, MIROVINSKOGA SUSTAVA, OBITELJI I SOCIJALNE POLITIKE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: II. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 82(2) , 83(1)

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)

32011L0093

- Članak 10. preuzeto: Zakon o sportu (NN 71/06, 150/08, 124/10, 124/11, 86/12, 94/13)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18)
- Članci 8., 9., 11., 12., 14., 15., 16., 17., 018, 19., 24. i 25. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji (NN 143/12, 105/15, 32/17)
- Članak 10. preuzeto: ZAKON O UDOMITELJSTVU (NN 115/18)
- Članci 10. i 27. preuzeto: Zakon o volonterstvu (NN 58/07, 22/13)

- Članak 10. preuzeto: Zakon o predškolskom odgoju i obrazovanju (NN 10/97, 107/07, 94/13)
- Članci 11., 12. i 13. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članci 15., 16., 18., i 19. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 18. i 19. preuzeto: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17)
- Članci 19., 20. i 23. preuzeto: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (NN 133/12)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Majda Burić

državna tajnica

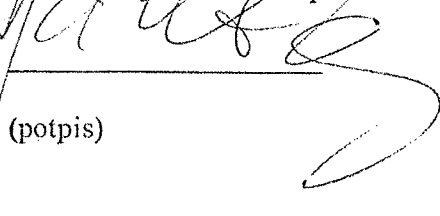
(potpis)

Potpis EU koordinатора Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

15. 6. 2021.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p style="text-align: center;"><i>Članak 1.</i></p> <p style="text-align: center;">Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila za određivanje kaznenih djela i sankcija u području seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece, dječje pornografije i mamljenja djece za seksualne potrebe. Njome se također uvode odredbe za jačanje sprečavanja takvih kaznenih djela i za zaštitu žrtava tih djela.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno preuzimati
<p style="text-align: center;"><i>Članak 2.</i></p> <p style="text-align: center;">Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „dijete” znači osoba mlađa od 18 godina;</p> <p>(b) „dob za pristanak na spolni odnos” znači dob ispod koje je, u skladu s nacionalnim pravom, zabranjeno stupanje u seksualne aktivnosti s djetetom;</p> <p>(c) „dječja pornografija” znači:</p> <p>i. materijal koji vizualno prikazuje dijete u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu;</p> <p>ii. prikazivanje spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe;</p> <p>iii. materijal koji vizualno prikazuje bilo</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 87.

<p>koju osobu koja izgleda kao dijete u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu, ili prikazivanje spolnih organa osobe koja izgleda kao dijete, prije svega za seksualne potrebe;</p> <p>iv. realistične slike djeteta u seksualnom činu ili realistične slike spolnih organa djeteta, prije svega za seksualne potrebe;</p> <p>(d) „dječja prostitucija” znači korištenje djeteta za seksualne aktivnosti, za koje je isplaćen ili obećan novac ili drugi oblik plaćanja ili naknade u zamjenu za sudjelovanje djeteta u seksualnim aktivnostima, neovisno o tome daje li se plaćanje, obećanje ili naknada djetetu ili trećoj osobi;</p> <p>(e) „pornografska predstava” znači prikazivanje za publiku uživo, uključujući i uporabu informacijske i komunikacijske tehnologije, sljedećeg:</p> <p>i. djeteta koje sudjeluje u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu; ili</p> <p>ii. spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe;</p> <p>(f) „pravna osoba” znači subjekt koji, u skladu s pravom koje se primjenjuje, ima pravnu osobnost, osim državnih tijela ili tijela javne uprave koja izvršavaju državne ovlasti te javnih međunarodnih organizacija.</p>			
--	--	--	--

<p style="text-align: center;"><i>Članak 3.</i></p> <p>Kaznena djela seksualnog zlostavljanja</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, kako bi osigurale da namjerno postupanje iz stavaka od 2. do 6. bude kažnjivo.</p> <p>2. Osoba koja prouzroči da dijete, koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, za seksualne potrebe bude svjedok seksualnih aktivnosti, čak i ako u njima ne sudjeluje, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje godinu dana zatvora.</p> <p>3. Osoba koja prouzroči da dijete, koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, za seksualne potrebe, bude svjedok seksualnog zlostavljanja, čak i ako u njemu ne sudjeluje, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje dvije godine zatvora.</p> <p>4. Osoba koja sudjeluje u spolnim aktivnostima s djetetom koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje pet godina zatvora.</p> <p>5. Osoba koja sudjeluje u seksualnim aktivnostima s djetetom, zbog:</p> <p>i. zlorabe priznatog položaja povjerenja, autoriteta ili utjecaja nad djetetom, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 27. 28. 160.
---	--	---------------	---

<p>najmanje osam godina ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje tri godine zatvora ako je dijete doseglo tu dob; ili</p> <p>ii. zlorporabe posebno osjetljivog stanja djeteta, posebno zbog poteškoća u duševnom ili tjelesnom razvoju ili stanje ovisnosti o drugima, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje osam godina ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje tri godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob; ili</p> <p>iii. uporabe prisile, sile ili prijetnje kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>6. Osoba koja dijete sili ili prisili na seksualnu aktivnost s trećom osobom ili mu u tu svrhu prijeti, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p>			
---	--	--	--

Članak 4.

Kaznena djela seksualnog iskorištavanja

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da namjerno postupanje iz stavaka od 2. do 7. bude kažnjivo.

2. Osoba koja prouzroči sudjelovanje djeteta u pornografskoj predstavi ili ga na to potiče, ostvarujući zaradu na taj način ili na neki drugi način iskorištava dijete u te svrhe, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje dvije godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.

3. Osoba koja dijete sili ili prisili na sudjelovanje u pornografskim predstavama ili mu u te svrhe prijeti, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje osam godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.

4. Osoba koja svjesno posjećuje pornografske predstave u kojima sudjeluju djeca, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje dvije godine zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje godinu dana zatvora ako je dijete

Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 87.

<p>već doseglo tu dob.</p> <p>5. Osoba koja prouzroči sudjelovanje djeteta u dječjoj prostituciji ili ga na to potiče, ostvarujući zaradu na taj način ili na neki drugi način iskorištava dijete u te svrhe, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje osam godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>6. Osoba koja dijete sili ili prisili na dječju prostituciju ili mu u te svrhe prijeti, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>7. Osoba koja sudjeluje u seksualnim aktivnostima s djetetom, koristeći se dječjom prostitucijom, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje pet godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i u trajanju od najmanje dvije godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p>			
---	--	--	--

<p style="text-align: center;"><i>Članak 5.</i></p> <p style="text-align: center;">Kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da namjerno počinjeno protupravno postupanje iz stavaka od 2. do 6. bude kažnjivo.</p> <p>2. Osoba koja nabavi ili posjeduje dječju pornografiju kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje godinu dana zatvora.</p> <p>3. Osoba koja svjesno dobije pristup dječjoj pornografiji uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje godinu dana zatvora.</p> <p>4. Osoba koja distribuira, širi ili posreduje dječju pornografiju, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje dvije godine zatvora.</p> <p>5. Osoba koja nudi, dobavlja ili čini raspoloživom dječju pornografiju, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje dvije godine zatvora.</p> <p>6. Osoba koja proizvede dječju pornografiju, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje tri godine zatvora.</p> <p>7. Svaka država članica može odlučiti, hoće li se ovaj članak primjenjivati i na slučajeve</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 27. 28.
---	--	---------------	--

<p>dječje pornografije iz članka 2. točke (c) podtočke iii., u kojima je osoba koja izgleda kao dijete u trenutku prikazivanja u stvari bila stara 18 godina ili još i starija.</p> <p>(8) Svaka država članica može odlučiti hoće li se stavci od 2. do 6. primjenjivati i na slučajeve u kojima je utvrđeno da onaj tko je proizveo pornografski materijal iz članka 2. točke (c) podtočke iv. taj materijal posjeduje isključivo za svoju privatnu uporabu i pod uvjetom da za proizvodnju nije koristio pornografski materijal iz članka 2. točke (c) podtočaka i., ii. ili iii. te da taj čin ne uključuje rizik od širenja tog materijala.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 6.</i></p> <p>Mamljenje djece za seksualne potrebe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće namjerno postupanje bude kažnjivo:</p> <p>odrasla osoba koja uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije predlaže djetetu koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos susret radi počinjenja kaznenog djela iz članka iz članka 3. stavka 4. i članka 5. stavka 6., a taj prijedlog je popraćen i drugim materijalnim postupanjem koje vodi prema takvom susretu, kažnjava se najvišom kaznom zatvora u trajanju od najmanje godinu dana zatvora.</p>			

<p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 5. stavaka 2. i 3. u kojem odrasla osoba uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije mami dijete koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, radi osiguravanja dječje pornografije u kojoj bi to dijete bilo prikazano, bude kažnjiv.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 7.</i></p> <p style="text-align: center;">Poticanje, pomaganje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje kaznenih djela iz članaka od 3. do 6., kao i pomaganje u njihovu počinjenju, budu kažnjivi.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenih djela iz članka 3. stavaka 4., 5. i 6., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. te članka 5. stavaka 4., 5. i 6. bude kažnjiv.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 34.37.38.</p>

<p style="text-align: center;"><i>Članak 8.</i></p> <p style="text-align: center;">Seksualne aktivnosti uz uzajamni pristanak</p> <p>1. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 3. stavci 2. i 4. primjenjivati na seksualne aktivnosti uz uzajamni pristanak između vršnjaka koji su približno iste dobi i približno istog stupnja psihičkog i fizičkog razvoja ili zrelosti, pod uvjetom da te aktivnosti ne uključuju zlouporabu.</p> <p>2. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 4. stavak 4. primjenjivati na pornografske predstave u okviru odnosa uz uzajamni pristanak, kada je dijete doseglo dob za pristanak na spolni odnos ili između vršnjaka koji su približno iste dobi i približno istog psihičkog i fizičkog razvoja i zrelosti, pod uvjetom da ti čini ne uključuju zlostavljanje ili iskorištavanje, te da za tu pornografsku predstavu nije bilo plaćeno novcem ni drugim oblikom naknade.</p> <p>3. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 5. stavci 2. i 6. primjenjivati na proizvodnju, nabavu ili posjedovanje materijala dječje pornografije u koji su uključena djeca koja su dosegla dob za pristanak na spolni odnos kada je taj materijal proizveden i kada ga se posjeduje uz pristanak te djece i samo za privatnu uporabu uključenih osoba, pod uvjetom da ti čini ne uključuju zlouporabu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 158. 164.
---	--	---------------	--

<p style="text-align: center;"><i>Članak 9.</i></p> <p style="text-align: center;">Otegotne okolnosti</p> <p>Ako sljedeće okolnosti nisu već elementi kaznenih djela iz članaka od 3. do 7., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće okolnosti, u skladu s relevantnim odredbama nacionalnog prava, mogu uzeti kao otegotne okolnosti, u odnosu na relevantna kaznena djela iz članaka od 3. do 7.:</p> <p>(a) kazneno djelo je počinjeno nad djetetom koje se nalazi u posebno osjetljivom stanju, kao što je to dijete s poteškoćama u duševnom ili tjelesnom razvoju, u stanju ovisnosti o drugima ili stanju duševne ili tjelesne nesposobnosti;</p> <p>(b) kazneno djelo je počinio član obitelji djeteta, osoba koja zajedno stanuje s djetetom ili osoba koja je zlorabila svoj priznati položaj povjerenja ili autoritet;</p> <p>(c) kazneno djelo je počinilo nekoliko osoba nastupajući zajedno;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 154. 166.

<p>(d) kazneno djelo je počinjeno u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (¹);</p> <p>(e) počinitelj je prethodno već osuđivan za kaznena djela iste vrste;</p> <p>(f) počinitelj je namjerno ili nesmotreno ugrozio život djeteta; ili</p> <p>(g) kazneno djelo je uključivalo teško nasilje ili je djetetu prouzročilo ozbiljnu štetu.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 10.</i></p> <p style="text-align: center;">Zabrana obavljanja određenih djelatnosti zbog osuda</p> <p>1. Kako bi se izbjegao rizik od ponavljanja kaznenih djela države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da fizička osoba, koja je bila osuđena zbog počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. privremeno ili trajno bude spriječena u obavljanju barem onih profesionalnih djelatnosti koje uključuju izravan i redovit doticaj s djecom.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poslodavci prilikom zapošljavanja osobe za obavljanje profesionalnih ili dobrovoljnih djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom imaju pravo, u skladu s nacionalnim</p>	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sportu (NN 71/06, 150/08,124/10, 124/11, 86/12, 94/13) članak/članci 13</p>

<p>pravom i na odgovarajući način, primjerice pristupom na zahtjev ili od dotične osobe, tražiti informacije o postojanju kaznenih osuda za kaznena djela iz članaka od 3. do 7., koje su unesene u kaznenu evidenciju, ili o postojanju bilo kakve zabrane obavljanja djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom, koja proizlazi iz tih kaznenih osuda.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, radi primjene stavaka 1. i 2. ovog članka, informacije o postojanju kaznenih osuda za bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7. ili o bilo kakvoj zabrani obavljanja djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom, koja proizlazi iz tih kaznenih osuda, dostavljaju u skladu u skladu s postupcima koji su određeni u Okvirnoj odluci Vijeća 2009/315/PUP od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica (²), kada se, uz pristanak dotične osobe, navedene informacije traže u skladu s člankom 6. navedene Okvirne odluke.</p>	<p>invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode 		
--	--	--	--

i spolnog ćudoreća, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu

- osobama prema kojima je izrećena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz ćlanka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga ćlanka.

(4) U slučaju volontiranja iz ćlanka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom ćitavog vremena volontiranja.

(5) U slučaju volontiranja iz ćlanka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga ćlanka.“.

	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:</p> <p>- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09,92/10,105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18) članak/članci čl. 106., 119.
--	--	---------------------	---

	<p>iz zajedničkog kućanstva</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji. <p>(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.</p> <p>(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.“.</p>		
	<p>Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 71.

	<p>posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela 		
--	--	--	--

	<p>spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu</p> <ul style="list-style-type: none">- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu- osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji. <p>(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.</p> <p>(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je</p>		
--	---	--	--

	<p>osigurani stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.“.</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravnim posljedicama osude, kazненоj evidenciji i rehabilitaciji (NN 143/12, 105/15, 32/17) članak/članci 2., 4.,18.,19.</p>

	<p>sposobnosti nije dopušteno:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu 		
--	--	--	--

- osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.

(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.“.

	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:</p> <p>- osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: ZAKON O UDOMITELJSTVU (NN 115/18) članak/članci 18
--	--	---------------------	--

	<p>iz zajedničkog kućanstva</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji. <p>(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.</p> <p>(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.“.</p>		
	<p>Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o volonterstvu (NN 58/07, 22/13) članak/članci 10 i 27

	<p>posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti nije dopušteno:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela 		
--	--	--	--

spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu

- osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu

- osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom ćitavog vremena volontiranja.

(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je

	<p>osigurani stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.“.</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Organizatori volontiranja su dužni posvetiti osobitu pažnju izboru i edukaciji volontera koji volontiraju sa sljedećim skupinama korisnika volontiranja: djecom, osobama s invaliditetom, starim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne sposobnosti, uz posjedovanje osobnih znanja, iskustava i sposobnosti za rad s tim skupinama korisnika volontiranja. U slučaju volontiranja s navedenim korisnicima, organizatori volontiranja dužni su osigurati primjerenu stručnu pomoć i nadzor nad radom volontera.</p> <p>(2) Volontiranje kojim se pružaju usluge djeci, osobama s invaliditetom, starijim i nemoćnim osobama, bolesnim osobama ili osobama koje su lišene poslovne</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o predškolskom odgoju i obrazovanju (NN 10/97,107/07, 94/13) članak/članci 25</p>

	<p>sposobnosti nije dopušteno:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osobama kojima traje sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, obveznog liječenja od ovisnosti, obveznog psihosocijalnog tretmana, zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja, zabrane približavanja, uznemiravanja, uhođenja ili udaljenja iz zajedničkog kućanstva - osobama kojima traje sigurnosna mjera zabrane obavljanja zvanja, djelatnosti ili dužnosti koja je u vezi s djelatnosti volontiranja izrečena sukladno Kaznenom zakonu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv života i tijela, protiv osobne slobode, kaznenih djela protiv spolne slobode, kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu - osobama koje su pravomoćno osuđene ili se protiv njih vodi kazneni postupak za neko od kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa, osim ako je nastupila rehabilitacija sukladno posebnom propisu 		
--	--	--	--

- osobama prema kojima je izrečena prekršajnoppravna sankcija propisana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji.

(3) Organiziranje volontiranja nije dopušteno organizatorima volontiranja iz članka 7. ovoga Zakona ako kod njihovih odgovornih osoba postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(4) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavak 2. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja tijekom čitavog vremena volontiranja.

(5) U slučaju volontiranja iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona, organizator volontiranja dužan je osigurati stalni nadzor stručne osobe nad volontiranjem te osigurati da volonter ne dođe u nenadzirani kontakt s korisnikom volontiranja dok organizator volontiranja ne pribavi posebno uvjerenje o podacima iz kaznene evidencije te druge dokaze da ne postoje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.“.

	.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o volonterstvu (NN 58/07, 22/13) članak/članci 27.
<p style="text-align: center;"><i>Članak 11.</i></p> <p style="text-align: center;">Privremeno oduzimanje i pljenidba</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela imaju pravo privremeno oduzeti i zaplijeniti sredstva i imovinsku korist od kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 77. 78
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 19. 79. 163. 164. 165.
<p style="text-align: center;"><i>Članak 12.</i></p> <p style="text-align: center;">Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za bilo koje kazneno djelo iz članka od 3. do 7. koja u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 2. 3. 4. 5.

<p>njihovu korist počini bilo koja fizička osoba, djelujući samostalno ili kao dio tijela pravne osobe, a koja je unutar pravne osobe na vodećem položaju, kao:</p> <p>(a) zastupnik pravne osobe;</p> <p>(b) osoba ovlaštena za odlučivanje u ime pravne osobe;</p> <p>(c) osoba ovlaštena vršiti kontrolu unutar pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za ono što učini njima podređena osoba, kada joj zbog pomanjkanja nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. bude omogućeno počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članka od 3. do 7. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba na temelju stavaka 1. i 2. ne dovodi u pitanje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili pomagači kaznenih djela iz članka od 3. do 7.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 20.
<p style="text-align: center;"><i>Članak 13.</i></p> <p style="text-align: center;">Sankcije pravnim osobama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba odgovorna na temelju članka 12. stavka 1. bude kažnjena učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 10. 11. 12. 13. 15. 16. 17. 18.

<p>kaznene i ne-kaznene novčane kazne, a mogu obuhvaćati i druge sankcije, kao što su:</p> <p>(a) isključivanje iz prava na državne naknade ili pomoć;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudska likvidacija; ili</p> <p>(e) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su bili upotrijebljeni za počinjenje kaznenog djela.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba odgovorna na temelju članka 12. stavka 2. bude kažnjena sankcijama ili mjerama koje su učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.</p>			
<p><i>Članak 14.</i></p> <p>Izuzimanje od kaznenog progona ili neprimjenjivanje kazni na žrtve</p> <p>Države članice, u skladu s temeljnim načelima svojih pravnih sustava, poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna nacionalna tijela imaju pravo na izuzimanje od kaznenog progona i nekažnjavanje djece žrtava seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 22.</p>

<p>zbog umiješanosti u kažnjive radnje koje su bila primorana počiniti kao izravnu posljedicu činjenice da su bila žrtve bilo kojeg kaznenog djela iz članka 4. stavaka 2., 3., 5. i 6., te članka 5. stavka 6.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 15.</i></p> <p style="text-align: center;">Istraga i kazneni progon</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da istraga ili progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. ne ovise o prijavi ili tužbi koje podnese sama žrtva ili njezin zastupnik te da se s kaznenim postupkom može nastaviti čak i ako žrtva ili njezin zastupnik povuku svoje izjave.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale mogućnost progona bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. i bilo kojeg teškog kaznenog djela iz članka 5. stavka 6., zbog korištenja dječje pornografije iz članka 2. točke (c) podtočke i. i ii. u razdoblju i nakon što je žrtva dosegla punoljetnost, razmjerno težini dotičnog kaznenog djela.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe, jedinice ili službe su nadležne za istragu i progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. na raspolaganju imaju učinkovite istražne alate,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 2. 285. 431.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 81. 82.</p>

<p>kao što su alati koji se koriste kada je riječ o organiziranom kriminalu ili o drugim slučajevima teških kaznenih djela.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile istražnim jedinicama i službama pokušaj identifikacije žrtve kaznenih djela iz članaka od 3. do 7., posebno analizirajući materijal dječje pornografije, kao što su to fotografije i audiovizualne snimke, koji se prenosi ili čini dostupnim uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 16.</i></p> <p style="text-align: center;">Prijavljivanje sumnji na seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorištavanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravila nacionalnog prava o povjerljivosti koja vrijede za stručnjake čija je glavna zadaća rad s djecom ne budu smetnja mogućnosti da ti stručnjaci službama nadležnim za zaštitu djece prijavljuju sve okolnosti u kojima postoje opravdani razlozi za sumnju da je dijete žrtva kaznenih djela iz članaka od 3. do 7.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ohrabrile sve osobe, koje u dobroj vjeri znaju ili sumnjaju da su počinjena kaznena djela iz članaka od 3. do</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 204. 285.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 301. 302.

7., da o tome obavijeste nadležne službe.			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 17.</i></p> <p style="text-align: center;">Nadležnost i usklađivanje kaznenog progona</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka od 3. do 7. u slučajevima kada je:</p> <p>(a) kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njihovom području; ili</p> <p>(b) počinitelj njihov državljanin.</p> <p>2. Država članica koja odluči uspostaviti dodatnu nadležnost za kaznena djela iz članka od 3. do 7. koja nisu počinjena na njezinom području o tome obavješćuje Komisiju između ostalog u slučajevima kada:</p> <p>(a) kazneno djelo je počinjeno protiv njezinog državljanina ili protiv osobe koja uobičajeno boravi na njezinu području;</p> <p>(b) kazneno djelo je počinjeno u korist pravne osobe koja je osnovana na njezinom području; ili</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16.

(c) počinitelj kaznenog djela uobičajeno boravi na njezinu području.

3. Države članice osiguravaju da u njihovu nadležnost spadaju kaznena djela iz članaka 5. i 6., te, ako je to potrebno, iz članaka od 3. do 7., koja su počinjena uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije s mogućnošću pristupa s njihova područja, neovisno o tome nalaze li se same tehnologije na njihovom području ili ne.

4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da prilikom progona kaznenih djela iz članka 3. stavaka 4., 5. i 6., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. te članka 5. stavka 6. u vezi sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka, koja su počinjena izvan područja dotične države članice, njezina nadležnost ne bude ovisna o uvjetu da navedeni čini budu smatrani kaznenim djelima na mjestu gdje su počinjeni.

5. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da prilikom progona kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. u vezi sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka, koja su počinjena izvan područja dotične države članice, njezina nadležnost ne bude ovisna o uvjetu da kazneni progon može početi samo na temelju prijave žrtve kaznenog djela u mjestu gdje je počinjeno ili na temelju prijave države u kojoj je kazneno djelo

počinjeno.			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 18.</i></p> <p style="text-align: center;">Opće odredbe o mjerama za pomoć i potporu djeci žrtvama te za njihovu zaštitu</p> <p>1. Djeci žrtvama kaznenih djela iz članka od 3. do 7. osigurava se pomoć, potpora i zaštita u skladu s člancima 19. i 20., vodeći računa o najboljim interesima djeteta.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se djetetu osigura pomoć i potpora čim nadležna tijela opravdano posumnjaju da je protiv djeteta vjerojatno bilo počinjeno kazneno djelo iz članka od 3. do 7.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se sa žrtvom kaznenog djela iz članka od 3. do 7., čija dob nije sa sigurnošću utvrđena i za koju se opravdano pretpostavlja da je dijete, postupa kao da je dijete te da joj se odmah omogući pomoć, potpora i zaštita u skladu s člancima 19. i 20.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 6. 43. 44.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) članak/članci 3. 21. 111.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 44.

<p style="text-align: center;"><i>Članak 19.</i></p> <p style="text-align: center;">Pomoć i potpora žrtvama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se žrtvama osigura pomoć i potpora prije kaznenog postupka, za vrijeme tog postupka i odgovarajuće vrijeme nakon zaključivanja toga postupka, kako bi im se omogućilo ostvarivanje prava iz Okvirne odluke 2001/220/PUP i iz ove Direktive. Države članice posebno poduzimaju potrebne korake kako bi osigurale zaštitu onoj djeci koja prijave slučajeve zlostavljanja unutar svoje obitelji.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomoć i potpora djetetu žrtvi nisu uvjetovani njegovom spremnošću na suradnju u kaznenoj istrazi, prilikom progona ili sudskog postupka.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, nakon ocjene posebnih okolnosti svakog pojedinog slučaja djeteta žrtve, osigura usvajanje posebnih</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15) članak/članci 116.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) članak/članci 3. 76. 78. 83.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 6. 44..

<p>mjera za pomoć i potporu djeci žrtvama u ostvarivanju njihovih prava iz ove Direktive, vodeći računa o stajalištima, potrebama i interesima djeteta.</p> <p>4. Djeca žrtve bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. smatraju se posebno osjetljivim žrtvama u skladu s člankom 2. stavkom 2., člankom 8. stavkom 4. i člankom 14. stavkom 1. Okvirne odluke 2001/220/PUP.</p> <p>5. Države članice poduzimaju mjere, kada je to primjereno i moguće, kako bi osigurale pomoć i potporu obitelji djeteta žrtve u ostvarivanju prava iz ove Direktive, ako se obitelj nalazi na području država članica. Države članice, kada je to primjereno i moguće, na obitelj djeteta žrtve posebno primjenjuju članak 4. Okvirne odluke 2001/220/PUP.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 20.</i></p> <p style="text-align: center;">Zaštita djece žrtava u kaznenim istragama i postupcima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu s ulogom žrtava u relevantnom pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju posebnog predstavnika za dijete žrtvu, ako su na temelju nacionalnog prava</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15) članak/članci 115. 116.</p>

<p>nositelji roditeljske odgovornosti isključeni od zastupanja djeteta zbog sukoba interesa između roditelja i djeteta žrtve ili ako dijete nema pratnju ili je odvojeno od svoje obitelji.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeca žrtve bez odlaganja imaju pristup pravnom savjetovanju i, u skladu s ulogom žrtava u relevantnom pravosudnom sustavu, na pravno zastupanje, pa i radi potraživanja odštete. Pravno savjetovanje i pravno zastupanje su besplatni, ako žrtva nema dovoljno financijskih sredstava.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje prava obrane, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi u kaznenim istragama koje se odnose na kaznena djela iz članaka od 3. do 7. osigurale:</p> <p>(a) da se saslušanja s djetetom žrtvom izvedu bez neopravdanog odlaganja, nakon što su nadležna tijela obaviještena o činjenicama;</p> <p>(b) da se saslušanja djeteta žrtve, prema potrebi, izvedu u prostorijama koje su za tu svrhu namijenjene ili prilagođene;</p> <p>(c) da saslušanja djeteta žrtve obavljaju u tu svrhu osposobljeni stručnjaci ili da se ta saslušanja obavljaju uz njihovu pomoć;</p> <p>(d) da sva saslušanja djeteta žrtve provode iste osobe, ako je to moguće i kada je to primjereno;</p>			
---	--	--	--

(e) da broj saslušanja bude što manji i da se obavljaju samo ako su nužna za potrebe kaznenih istraga ili kaznenih postupaka;

(f) da dijete žrtva može biti u pratnji njegovog ili njezinog pravnog zastupnika ili, kada je to primjereno, odrasle osobe koju on ili ona odabere, osim ako je u odnosu na tu osobu donesena obrazložena odluka koja je s tim u suprotnosti,

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama bilo kojeg kaznenog djela iz članka od 3. do 7. sva saslušanja djeteta žrtve ili, prema potrebi, djeteta svjedoka, mogu biti audiovizualno snimljena te da takve audiovizualne snimke saslušanja mogu biti upotrijebljene kao dokaz u kaznenim postupcima, u skladu s pravilima iz nacionalnog prava.

5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim postupcima u vezi s bilo kojim kaznenim djelom iz članka od 3. do 7. može biti naloženo:

(a) isključivanje javnosti sa saslušanja;

(b) saslušanje u sudnici djeteta žrtve u odsutnosti, posebno uporabom odgovarajuće komunikacijske tehnologije.

6. Države članice poduzimaju potrebne mjere, ako je to u interesu djece žrtava i vodeći računa o drugim prevladavajućim

<p>interesima, da zaštite privatnost, identitet i sliku djece žrtava te da spriječe javnu diseminaciju bilo koje informacije koja bi mogla odvesti do njihove identifikacije.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 21.</i></p> <p>Mjere protiv oglašavanja prilika za zlostavljanje i seksualnog turizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se spriječilo ili zabranilo:</p> <p>(a) širenje materijala u kojem se oglašava prilika za počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 6.; i</p> <p>(b) organiziranje putovanja u komercijalne ili nekomercijalne svrhe u svrhu počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 5.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 162.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Članak 22.</i></p> <p>Preventivni interventni programi ili mjere</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe koje se boje da bi mogle počiniti bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7. imaju, prema potrebi, pristup učinkovitim interventnim programima ili mjerama namijenjenima</p>			

<p>ocjeni i sprečavanju rizika od počinjenja takvih kaznenih djela.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 23.</i></p> <p style="text-align: center;">Prevenција</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere, kao što su obrazovanje i osposobljavanje, kako bi obeshrabrile i smanjile potražnju koja potiče sve oblike seksualnog iskorištavanja djece.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, uključujući i one preko interneta, kao što su informativne kampanje i kampanje za podizanje svijesti, istraživački i obrazovni programi, prema potrebi u suradnji s relevantnim organizacijama civilnog društva i drugim dionicima, namijenjene podizanju svijesti i smanjivanju rizika da djeca postanu žrtve seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja.</p> <p>3. Države članice promiču redovito osposobljavanje službenika koji bi u svom radu mogli doći u doticaj s djecom žrtvama seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja, uključujući policijske službenike na terenu, kako bi bili sposobni prepoznati i postupati s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15) članak/članci 38. 41. 42.</p>

<p>djecom žrtvama i s djecom potencijalnim žrtvama seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Članak 24.</i></p> <p style="text-align: center;">Dobrovoljni interventni programi ili mjere tijekom ili nakon kaznenog postupka</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje interventne programe ili mjere koje uvedu nadležna pravosudna tijela u skladu s nacionalnim pravom, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da učinkoviti interventni programi ili mjere budu dostupni radi sprečavanja ili smanjivanja rizika od ponavljanja kaznenog djela seksualne prirode protiv djece. Takvi programi ili mjere su dostupni u svakom trenutku tijekom kaznenog postupka, unutar zatvora ili izvan zatvora, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>2. Interventni programi ili mjere iz stavka 1. odgovaraju posebnim razvojnim potrebama djece koja počine seksualni delikt.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće osobe imaju pristup intervencijskim programima ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 62. 64. 66. 76.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (NN 133/12) članak/članci 7. 13.</p>

<p>mjerama iz stavka 1.:</p> <p>(a) osobe koje podliježu kaznenim postupcima zbog bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7., pod uvjetima koji ne štete niti su u suprotnosti s pravom na obranu ni sa zahtjevima poštenog i nepristranog suđenja i u skladu su s načelom pretpostavke nedužnosti; i</p> <p>(b) osobe koje su osuđene za bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se za osobe iz stavka 3. pripremi ocjena opasnosti koju predstavljaju i ocjena mogućeg rizika od ponavljanja kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. s ciljem utvrđivanja odgovarajućih interventnih programa ili mjera.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe iz stavka 3. za koje su predlagani interventni programi ili mjere u skladu sa stavkom 4.:</p> <p>(a) budu u cijelosti obaviještene o razlozima prijedloga;</p> <p>(b) pristanu na sudjelovanje u programima ili mjerama na temelju potpunog uvida u činjenice;</p> <p>(c) mogu odbiti i, u slučaju osuđenih osoba, budu upoznate s mogućim posljedicama takvog odbijanja.</p>			
---	--	--	--

<p style="text-align: center;"><i>Članak 25.</i></p> <p>Mjere protiv internetskih stranica koje sadrže ili šire dječju pornografiju</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskih stranica s poslužitelja koji se nalaze na njihovom području, a koje sadrže ili šire dječju pornografiju, te kako bi doprinijele uklanjanju takvih stranica i s poslužitelja koji se nalaze izvan njihovog područja,</p> <p>2. Države članice mogu poduzeti mjere sprečavanja pristupa internetskim stranicama koje sadrže dječju pornografiju ili je šire prema korisnicima interneta unutar njihovog područja. Te mjere treba odrediti transparentnim postupcima i osigurati odgovarajuće zaštitne mjere, posebno kako bi se osiguralo da ograničenje bude svedeno samo na ono što je potrebno i razmjerno, te da korisnici budu obaviješteni o razlozima ograničenja. Te zaštitne mjere uključuju i mogućnost sudske zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) (NN 126/19) članak/članci 75.
---	--	---------------	--

<p style="text-align: center;"><i>Članak 26.</i></p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2004/68/PUP</p> <p>Ovim se zamjenjuje Okvirna odluka 2004/68/PUP za države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica da u određenim rokovima prenesu Okvirnu odluku u nacionalno pravo.</p> <p>Za države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive upućivanja na Okvirnu odluku 2004/68/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno preuzimanje
<p style="text-align: center;"><i>Članak 27.</i></p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 18. prosinca 2013. donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst odredbi kojima obveze na temelju ove Direktive prenose u svoje nacionalno pravo.</p> <p>3. Kada države članice usvajaju ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno

<p><i>Članak 28.</i></p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Države članice do 18. prosinca 2015. Europskom parlamentu i Vijeću podnose izvješće s ocjenom u kojoj mjeri su države članice poduzele mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, ako je to potrebno.</p> <p>2. Komisija do 18. prosinca 2015. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s ocjenom provedbe mjera iz članka 25.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno

<p><i>Članak 29.</i></p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u <i>Službenom listu Europske unije</i>.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno
<p><i>Članak 30.</i></p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije potrebno